

Toespraak van Merel van Vroonhoven, voorzitter Bestuur AFM, bij de Raad van Kinderen, 19 november 2014 in Zeist

Jongens en meisjes en voor de grote mensen dames en heren,

Twee jaar geleden kreeg ik op een dag een brief van Rania, die toen negen jaar was. Haar familie komt uit Marokko en Rania vond het raar dat mensen die niet uit Nederland komen moeilijk werk kunnen vinden. Rania schreef toen: 'Ik wil iets zeggen tegen u en alle directeuren in Nederland: kijk niet alleen naar het rood-wit-blauw van de Nederlandse vlag, maar naar alle kleuren in de regenboog! Als ik later zelf directeur ben, mag iedereen bij mij komen werken. Als ze goed hun best doen tenminste.'

Ik ben blij om vandaag bij de startbijeenkomst van de Raad van Kinderen te zijn. In de Raad van Kinderen hebben kinderen ook echt de hoofdrol. Alle bedrijven en organisaties die hier vanmiddag zijn hebben beloofd voortaan ook de mening van kinderen te vragen. Van kinderen zoals Rania, die heel veel ideeën hebben over wat er anders zou moeten in bedrijven. Wat een geweldig initiatief!

Begin dit jaar ben ik met mijn nieuwe baan begonnen, en ik heb met heel veel mensen gepraat. Van al die mensen wilde ik weten wat zij vinden van de toekomst van de financiële wereld. Wat er goed gaat, wat er fout gaat – en hoe het beter zou kunnen.

Dat deed ik niet voor niets. We hebben de afgelopen jaren een enorme financiële crisis doorgemaakt. Een paar grote banken zijn bijna failliet gegaan en moesten bij de regering aankloppen om geld te lenen. Miljarden euro's hebben we met elkaar uitgegeven om de banken overeind te houden. Iedereen kreeg er dus ook mee te maken, of je nu veel geld hebt of weinig. Of je nu groot bent of klein.

En de oorzaak van die crisis lag voor een groot deel bij de banken zelf. Zij bedachten heel ingewikkelde manieren om te sparen en te lenen waar de banken zélf rijker van werden, maar die niet goed waren voor klanten. Daarom zijn er mensen die hun spaargeld nu niet meer naar de bank durven te brengen. En als ze een huis willen kopen, zijn ze bang dat ze geen goede lening kunnen krijgen. Ze hebben het vertrouwen in de banken verloren.

De vraag is dus, hoe de banken dat vertrouwen terug kunnen winnen.

(de vraag aan kinderen)

'Wat voel je als je iemand vertrouwt?' Stel je voor dat je iemand niet meer vertrouwt wat moet hij dan doen?

(als er geen vraag is aan kinderen:)

Zo te horen hebben jullie hele goede ideeën over wat vertrouwen eigenlijk betekent en hoe banken dat zouden kunnen terugwinnen.

Volgens mij win je vertrouwen vooral terug door te laten zien dat je doet wat je belooft en dat je het anders doet dan vroeger. Dat je iets hebt geleerd. Dat je je leven hebt gebeterd.

Bij alle financiële instellingen moet het alleen gaan om het belang van de klanten. Nu en morgen - en zonder omwegen. Want zonder klanten kunnen ze niet bestaan.

Ik zie dat de banken daar hun best al voor doen. De mensen van de banken werken er hard aan om de klanten goede informatie te geven en eerlijke producten te verkopen. Maar veranderen is niet gemakkelijk. En iedereen weet hoe dat gaat: je hebt allemaal goede voornemens, maar na een tijdje ga je toch weer dingen doen waarvan je nog zó had gezegd: dat zal ik nooit meer doen.

En dus is het goed om te kijken hoe we de zaken nu écht anders aan kunnen pakken.

En een hele goede manier om de zaken écht anders aan te pakken is door andere mensen om je heen te verzamelen. Als je met andere mensen kunt praten, als je andere mensen als collega krijgt. Mensen die uit een andere omgeving komen, of die een andere opleiding hebben. Dan is het vaak makkelijker om te veranderen.

Daarom is het goed als mensen die bij banken werken ook eens met iemand anders praten dan met degene met wie ze al jaren samenwerken. Met mensen die uit andere landen komen, zoals Rania het graag wilde. Of met mensen die heel anders naar de wereld kijken en bijzondere ideeën hebben. Of met kinderen!

En dat geldt niet alleen voor de financiële wereld waar ik werk. Het geldt eigenlijk voor alle bedrijven.

Daarom zeg ik tegen de grote mensen in de zaal: onderschat niet het belang van diversiteit. Onderschat niet hoe goed het is dat je ook eens de mening hoort van mensen die anders tegen de dingen aankijken. Die je laten zien dat er ook andere oplossingen voor problemen zijn dan de oplossingen die jij altijd kiest. Dat er manieren zijn om je werk beter te doen waar jij nooit aan zou hebben gedacht. Zoals kinderen.

Kinderen kunnen met ideeën komen waar je zelf niet op gekomen was. Ze zijn vaak heel eerlijk en zeggen waar het op staat. Ze durven vragen te stellen die wij volwassenen niet zo gauw durven te stellen. En kinderen zijn oprecht en trouw aan hun moreel kompas. Nu heeft iedereen die geboren wordt een moreel kompas. Dit vertelt je of je het goede doet. Dat voel je. Goed luisteren naar je kompas is belangrijk. Maar volwassen vergeten soms te luisteren naar hun kompas. Ze luisteren alleen nog maar, als de politie of de toezichthouder ze op hun vingers tikt. Kinderen kunnen volwassenen leren weer te vertrouwen op en luisteren naar hun kompas.

Maar er is nog een andere reden om beter te luisteren naar wat kinderen te zeggen hebben. Als zij straks groot zijn, erven ze alles waar wij nu in ons werk mee bezig zijn. En dus ook alles wat wij niet goed hebben gedaan. Wat wij nu verkeerd doen kan grote gevolgen hebben voor het leven van de kinderen van nu. Daarom hebben kinderen er recht op om hun mening te geven.

U hoort het, er zijn veel redenen waarom ik zo enthousiast ben over de Raad van Kinderen. Zo kunnen kinderen hun stem laten horen binnen bedrijven en instellingen. En ik ben natuurlijk ook heel blij dat de Nederlandse Vereniging van Banken meedoet. Dan kunnen kinderen ook eens zeggen wat ze van de banken vinden. Ze kunnen ideeën opperen over hoe dingen misschien beter zouden kunnen.

Geen enkel bedrijf kan overleven zonder een goede visie op de toekomst. En als er één groep mensen is voor wie de toekomst belangrijk is, dan zijn het kinderen. Jullie toekomst duurt veel langer dan die van ons.

Vandaag vieren we dat 21 bedrijven en instellingen een Raad van Kinderen gaan instellen.

Ik hoop dat dit nog maar het begin is. Dat alle volwassenen weer leren openstaan voor hun moreel kompas. En ik hoop dat de kinderen leren: mijn stem doet ertoe. Daarom alleen al is de Raad van Kinderen zo belangrijk: het draagt bij aan vertrouwen in de toekomst. En vertrouwen is de basis van alles.